

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EEN BROOD OP JE HOOFD

Spannend blijspel in drie bedrijven

door

Marc van hoof

muziek : Ief van der Auwera

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2001
Nr.2684

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *EEN BROOD OP JE HOOFD* op te voeren moet de namen van de auteurs *MARC VAN HOOF* en *IEF VAN DER AUWERA* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2001/220/16
ISBN 90-385-0712-7

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/Marc van hoof en Ief van der Auwera

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(11 dames – 7 heren – 1 figurant)

Hilaire Cooremans: nachtwaker, 50 jaar
 Hortense Verbruggen: theaterdirectrice, 45 jaar
 Sandra Verbruggen: haar nichtje en souffleur, 20 jaar
 Harry Hartman: acteur, 30 jaar
 Stella: actrice, 45 jaar
 Ellen: actrice, 25 jaar
 Nina: actrice, 25 jaar
 Tineke Mertens: toneelassistente, 20 jaar
 Jean-Pierre Keldermans: technicus en decorbouwer, 45 jaar
 Germaine: werkster, 45 jaar
 Andrea: een geheimzinnige vrouw, 45 jaar
 Mevrouw Theysmans: inspecteur van politie
 Cindy: de moderne muze, 17 jaar
 Melpomene: de muze van het klassieke treurspel, 4000 jaar, maar ziet er nog goed uit
 Zeus: oppergod
 Julius Caesar: beroemd Romeins veldheer (100 – 44 v. Chr.)
 Goodilair: het goed geweten van Hilaire
 Badilair: het slecht geweten van Hilaire
 Meisje 1 (blz. 3)
 Meisje 2 (blz. 14)

DECOR

Het stuk speelt zich af achter de schermen van een theater.

Jardin : De achterzijde van een decor, dat een kamer voorstelt. In dit decor zit een deur, die toegang geeft tot de 'scène', die dus niet zichtbaar is. Achteraan een opening, die ook toegang geeft tot de scène. Twee stoelen. Een kist (geen doodskist, best soort zeemanskoffer waar een persoon in kan) vooraan.

Cour : Achteraan op een verhoog het bureau van de directrice. In het bureau een rek, de zetel van de directrice, een stoel en een papiermand. Telefoontoestel op bureau. Vooraan de tafel van Hilaire met telefoon en schrijfmachine. In de tafel zit een schuif. Ernaast staat een papiermand. Twee stoelen, één aan de tafel en één ernaast. Bij de tafel een kastje. Helemaal vooraan een deur naar de 'kleedkamers'.

Midden : Achteraan een deur naar de 'zaal'. Naast de deur een tafel met bandopnemer en enkele accessoires. Een stoel naast de tafel.

In het eerste tafereel van het derde bedrijf wordt ook in de zaal gespeeld. De betoging, het opkomen van de muzen en het achtervolgen van Goodilair en Badilair gebeuren in de zaal.

E E R S T E B E D R I J F

Eerste tafereel

's Avonds na de première.

(De laatste scène van een James-Bond-achtig stuk. Fade in rode lichtvlek, terwijl muziek lied 1 inzet. Decor nog niet zichtbaar. In de lichtvlek staan de actrices Stella, Nina en Ellen. Ze zijn gekleed in een avondjurk met boa. Acteur Harry Hartman komt op en zingt lied 1, waarbij de actrices figureren. Hartman speelt de Bond-figuur. Sfeerschepping met rook.)

LIED 1 "FOREIGN DREAMS"

HARRY : (A) Het is nacht,

En jij wacht,

Tot ik bij je kom en even bij je blijf.

En jij lacht,

Jij verwacht,

Dat ik jou verwarm en even bij je blijf

(B) Maar maak je geen illusies, schat,

Er is maar weinig tijd

Met het licht,

Roept de plicht

Moet ik weer op pad

Voor zaken – van gewicht.

(A) Heel de nacht,

Ben ik bedacht,

Op elk raar geluid, op 't dreigende gevaar,

Heel de nacht,

In jouw macht,
 'k Voel je zachte huid, ik streel je blonde haar

(B) Ik maak me geen illusies, schat
 Er is maar weinig tijd,
 Het wordt licht,
 Roept de plicht,
 Ik moet weer op pad,
 Voor zaken – van gewicht

(Einde van het lied gaat over in applaus. Fade-out. Na enkele ogenblikken fade in witte lichtvlek. Nina en Ellen komen groeten, gevolgd door Stella. Als Harry opkomt zwelt het applaus aan. Een meisje uit het publiek brengt hem rozen. Fade-out. Iedereen af. Fade in decor. We zien verschillende personen, die het groeten van achter de coulissen volgen: Hilaire, de nachtwaker, Tineke, de toneelassistente, Jean-Pierre, de decorbouwer en Sandra Verbruggen, de souffleur. Ze zijn duidelijk blij met de goede afloop van de première en applaudisseren mee met het publiek. Alleen Jean-Pierre is merkbaar minder enthousiast.)

HILAIRE : Een succes, juffrouw Sandra.

SANDRA : Oh, wat zal tante Hortense in de wolken zijn!

TINEKE : Harry was fantastisch!

SANDRA : Harry?

TINEKE : Ik bedoel, meneer Hartman.

JEAN-PIERRE : *(terzijde, begint sigaret te rollen)* Op het toneel is ie fantastisch.

(Het applaus sterft uit. Stella, Nina, Ellen en Harry komen op uit het decor. De actrices gooien hun boa's nonchalant naar Tineke, die problemen heeft om ze vast te houden.)

HARRY : Wel, schatjes, wat vonden jullie ervan?

HILAIRE : Meneer Hartman, u was...

HARRY : *(onderbreekt)* Inderdaad Hilaire, ik was meesterlijk!

TINEKE : Meneer Ha...

HARRY : Oh, hier, liefje, voor jou.

(Tineke denkt dat de bloemen voor haar bedoeld zijn, maar hij geeft ze aan Sandra.)

SANDRA : Dank je, schat. *(Ze zoent hem.)*

HARRY : *(Neemt Stella bij de schouder.)* En hoe was onze liefdesscène uit het tweede bedrijf?

SANDRA : Je was schitterend, Harry. Ik wou dat ik die scène had mogen spelen.

TINEKE : Het was...

ELLEN : *(tegen Sandra)* Jij speelt al genoeg zulke scènes met Harry achter de schermen.

SANDRA : Waar bemoei jij je mee, Ellen? Als straks tante Hortense...

NINA : Oei, Ellen, ze gaat tante directrice erbij halen! Morgen ligt jouw ontslagbrief klaar.

STELLA : *(sussend)* Hou op, Nina. *(Ze wil het over een andere boeg gooien.)* Als ik nog denk aan de generale gisteravond. Ik denk dat mijn ontslagbrief morgen zou klaarliggen als ik vanavond dezelfde kemels had geschoten.

SANDRA : Nee hoor, juffrouw Stella. Zo is tante niet.

NINA & ELLEN : *(spottend)* Nee, zo is tante niet.

STELLA : *(Werpt hen een giftige blik toe.)* Ik heb, geloof ik, geen woordje tekst gemist, hé Sandra.

SANDRA : Geen woord.

HARRY : Nee, maar je hebt wel een stuk van mijn tekst gepikt.

STELLA : Een stuk van jouw tekst? Da's niet waar!

HARRY : Jawel, duifje. Maar maak je geen zorgen. Ik ben blij te horen dat ik een bedwelmend parfum gebruik en een opwindend décolleté heb. Ik zal een knoopje meer losmaken. *(Hij doet het.)*

JEAN-PIERRE : *(Terzijde, doelend op Harry's dikke nek.)* Ja jongen, doe dat, 't is nodig.

ELLEN : Toch was 't een prachtige scène, Stella.

NINA : *(wil Sandra jaloers maken)* En die kussen... zo echt!

HARRY : Hoe kan jij dat weten? Jij zat in de kast.

NINA : Het lijkt uit het derde bedrijf zat in de kast. Ik zat onder het bed.

HARRY : Zo? Ik heb het verschil niet gezien. Oh ja, Martine!

TINEKE : *(blij)* Ja, meneer Hartman...

HARRY : Nu we het toch over kussen hebben: je moet eens een lichtblauw kussen op de divan leggen. Dan komt mijn fond de teint beter tot zijn recht.

TINEKE : *(teleurgesteld)* Ja, meneer.

STELLA : Zeg, Martine, en waarom zat dat lijkt in de kast?

NINA : Da's weer es een van haar stommiteiten, Stella.

ELLEN : Ze is onverbeterlijk.

TINEKE : Maar, u had toch gezegd, juffrouw Stella...

ELLEN : Da's toppunt. Nu gaat ze nog discuten ook.

NINA : Doe beter die boa's naar de kleedkamer.

TINEKE : Maar... *(bedenkt zich)* ... jazeker, juffrouw Nina.

(Tineke af. Een ogenblik is het stil. Hilaire maakt van de stilte gebruik.)

HILAIRE : Desalniettemin, meneer Hartman, wens ik u toch in alle bescheidenheid, meneer Hartman, te...

HARRY : ... te feliciteren. Dank je, Hilaire. En zet die bloemen eens in een vaas. *(Hij neemt Sandra's bloemen en stopt ze in Hilaire's handen.)*

HILAIRE : *(geschrokken)* Euh... ja, meneer Hartman. *(Hij gaat naar het bureau van de directrice, zet de bloemen in een vaas en gaat op de stoel van de directrice zitten dromen. Na een tijdje valt hij in slaap.)*

NINA : Heb je zijn gezicht gezien?

ELLEN : Om je een kriek te lachen.

STELLA : Hij is volslagen krankjorum.

HARRY : Maar nee, meisjes, nee. Die man verricht hier zeer nuttig werk. Maar je kan nu eenmaal niet verwachten dat iedereen over evenveel intellect beschikt. Neem nu Jean-Pierre. *(Hij ziet niet dat Jean-Pierre staat te luisteren.)*

JEAN-PIERRE : U zei, meneer?

HARRY : *(Uit zijn lood geslagen.)* Euh, wel euh, Jean-Pierre, ik wou net zeggen dat jij heel wat intelligenter bent dan bijvoorbeeld Hilaire en euh...

JEAN-PIERRE : *(droogjes)* Dank u wel, meneer.

SANDRA : Zeg, zal ik jullie eens wat vertellen? Hilaire heeft een toneelstuk geschreven.

ELLEN : Je maakt een grapje.

SANDRA : Nee, echt. Ik weet het van tante.

NINA : Oh, ze weet het van tante.

STELLA : Nina!

SANDRA : *(Werpt Nina een giftige blik toe.)* Hij is ermee bij tante geweest en heeft gevraagd of wij het willen spelen.

STELLA : Nee!

HARRY : En stelt het wat voor?

SANDRA : 't Is een draak van een stuk. Een regelrechte miskleun!

ELLEN : Heb je 't gelezen?

SANDRA : Euh... nee. Tante zegt het.

NINA : *(gemaakt verbaasd)* Oh, tante zegt het!

STELLA : *(spottend)* Hilaire denkt dus aan een schrijverscarrière.

HARRY : En hoe heet dat meesterwerk?

SANDRA : *(lacht)* Hou je vast: "Liefde, moord en brand, van Sint-Anneke- tot Schildestrand."

(De telefoon gaat.)

HARRY : Neem es op, Jean-Pierre.

(Jean-Pierre sloft naar de telefoon, steekt zijn hand uit naar de hoorn, kijkt op zijn horloge, trekt zijn hand terug en begint een sigaret te rollen. Ondertussen gaat het gesprek verder en blijft de telefoon bellen.)

ELLEN : En waarover gaat het?

SANDRA : Ik weet het niet juist.

NINA : *(spottend)* Tiens, heeft tante dat dan niet gezegd?

SANDRA : 't Is iets van een verliefde vrouw die vermoord wordt op het strand van Sint-Anneke en dan uit wraak het huis van de moordenaar op Schildestrand wil in brand steken, maar gelukkig heeft de...

HARRY : *(Ontdekt dat Jean-Pierre de telefoon laat bellen.)* Verdomme, Jean-Pierre! Ik heb gevraagd van de telefoon op te nemen.

JEAN-PIERRE : *(Kijkt op zijn horloge.)* Het spijt me, meneer. Zestien seconden over elf. Einde van de werktijd.

HARRY : *(boos)* Kun je dan verdomme niet even... *(Hij stapt naar het toestel, steekt zijn hand uit, de telefoon stopt met bellen.)*

JEAN-PIERRE : Nog een goeie avond, meneer, dames. *(sloft af)*

HARRY : *(Loopt terug naar de anderen.)* Da's nu toch wel sterk, hé, die heeft nogal lief het artistiek personeel zo te behandelen, die... *(De telefoon belt opnieuw, Harry stormt erheen, neemt op.)* Met Hartman, verdomme!... *(Zijn toon verandert plots.)* Oh, mevrouw de directrice, bent u het?...

SANDRA : *(vindt het grappig)* Oh, tante Hortense!

HARRY : Zeker mevrouw, zeker.... Ja, mevrouw... Natuurlijk, mevrouw... Dadelijk, mevrouw, dadelijk. *(Hij legt de hoorn op de haak.)* Mevrouw Verbruggen verwacht ons binnen vijf minuten op de receptie. Er is iemand van de V.R.T.!

STELLA : Verdraaid zeg! Komaan meisjes, ons vlug afschminken.

ELLEN : *(fluit bewonderend)* De V.R.T.! Misschien wel Van Gansbeke!

NINA : Of Armand Pien!

(Stella, Ellen en Nina af. Sandra wil ook weggaan, maar Harry houdt haar tegen.)

HARRY : En wat doe jij na de receptie, Sandraatje? *(Ze kijken mekaar even aan en omhelzen mekaar. Directrice op.)*

DIRECTRICE : *(met aandrang)* Martine! Martine! Kom onmiddellijk hier! *(Ze bemerkt Sandra en Harry.)* Meneer Hartman!

HARRY : *(laat Sandra los)* Euh, we waren nog iets aan 't bespreken, mevrouw, en...

DIRECTRICE : Mijn nichtje is niet doof, mijnheer! Ik dring er dan ook op aan dat u tijdens het gesprek de normale gespreksafstand behoudt.

HARRY : Euh, ja mevrouw. Ik ga me even verfrissen voor de receptie. *(Hij gaat naar de deur.)*

DIRECTRICE : Oh ja, Hartman! *(Harry draait zich om.)* Uw vrouw wacht beneden.

HARRY : Euh, dank u mevrouw. *(af)*

DIRECTRICE : *(bemoederend)* Kon hij zijn handen weer niet thuishouden, kindje?

SANDRA : Nee, tante Hortense.

DIRECTRICE : Dat is de tol die je betaalt als je mooi bent.

SANDRA : Ja, tante Hortense.

DIRECTRICE : Heb ik vroeger zo dikwijls meegemaakt. Met Victor... en met Juan... hoewel... Nestor was ook niet mis... en Grégoire... *(Ze haalt duidelijk leuke herinneringen op.)*

SANDRA : U vergeet Julien.

DIRECTRICE : Oh ja, Julien... *(Ze herpakt zich.)* Hoewel mannen me natuurlijk volkomen koud lieten.

SANDRA : Natuurlijk, tante.

DIRECTRICE : Nee, het enige wat belang had in mijn leven was theater, kunst en cultuur... Tuur... *(Ze droomt weer weg.)* Arthur... met zijn grijze walrusnor, zijn brede schouders, zijn rijzig figuur en zijn sensuele stem.

SANDRA : Was dat die met zijn X-benen?

DIRECTRICE : Sandra Verbruggen!

SANDRA : Sorry, tante Hortense.

DIRECTRICE : Het lijkt!

SANDRA : Wat zegt u?

DIRECTRICE : Waarom zat het lijk in de kast?

SANDRA : Ah! Dat kwam door Tineke.

DIRECTRICE : Juist, die moest ik hebben. Martine! Stuur ze hierheen.

SANDRA : Euh, dadelijk, tante Hortense. *(af)*.

DIRECTRICE : Dit theater wordt een oord van verderf! Mijn nichtje staat te vrijen met mijn hoofdrolspeler terwijl zijn vrouw nota bene beneden staat te wachten! Mijn toneelassistente stopt het lijk in de kast terwijl het onder het bed moet

zitten! *(tegen het publiek)* U vindt dit toch ook tegen alle logica indruisen? Of vergis ik me?... Dadelijk zal je nog beleven dat ook mijn goede naam in opspraak wordt gebracht doordat ik een slapende man in mijn bureau aantref.
(Ze gaat naar haar bureau en doet de deur open.) Hilaire!

HILAIRE : Mmmm!

DIRECTRICE : Hilaire! Als ik het niet gezegd had! Hilaire verdomme!

HILAIRE : *(droomt luidop)* Hortense...

DIRECTRICE : Hilaire! Wordt wakker! *(Ze schudt hem dooreen.)*

HILAIRE : *(droomt verder)* Je moet niet zo aandringen, Hortense. Hartman is niet geschikt voor die rol. Ik neem iemand uit Hollywood.

DIRECTRICE : *(schudt harder)* Hilaire!

(Tineke loopt op, klopt op de deur van het bureau. De directrice roept:)

Ik ben er niet! *(Voor zichzelf)* Stel je voor dat ze me hier met Hilaire aantreffen.

TINEKE : *(kijkt verbaasd, aarzelt.)* Tiens. *(Ze klopt opnieuw.)*

DIRECTRICE : *(Trekt boos de deur open.)* Ik zei dat ik er niet was.

TINEKE : Maar u bent er wel, mevrouw.

DIRECTRICE : Euh... ja... euh...

TINEKE : U had me nodig? Is er iets, mevrouw?

DIRECTRICE : Er ligt een lijk in mijn bureau te slapen. En waarom heb jij Hilaire in de kast gestoken in plaats van onder het bed? Ik bedoel... Haal het lijk uit de kast en leg Hilaire in mijn bed, nee, ik bedoel haal hem uit mijn bed en...

TINEKE : *(verbaasd)* Uit uw bed, mevrouw?

DIRECTRICE : Oh, nee, verdraaid, euh... haal een aspirine.

TINEKE : Aspirine is slecht, mevrouw. Zal ik wat kruidentheo maken?

DIRECTRICE : *(roept)* Martine, haal een aspirine of ik...

TINEKE : Zoals u wil, mevrouw. *(af)*

HILAIRE : *(wordt wakker)* Wie roept er zo?

DIRECTRICE : Ik, Hilaire.

HILAIRE : *(Nog half slapend.)* Je doet me bijna een hartaanval krijgen, mens.

DIRECTRICE : Hilaire, ik...

HILAIRE : *(Komt tot de werkelijkheid, springt recht.)* Mevrouw Verbruggen! Ik euh...

DIRECTRICE : Hilaire! Wat doe jij in mijn bureau?

TINEKE : *(Komt opgelopen met aspirine, loopt bureau binnen.)* Alstublieft, mevrouw.

DIRECTRICE : Ik moet helemaal geen aspirine. Ik moest kruidenthee!

TINEKE : Goed mevrouw, kruidenthee. *(af)*

DIRECTRICE : Nu jij Hilaire. *(Ze gaat in haar stoel zitten, Hilaire gaat opzij.)* Wat deed jij in mijn bureau? Kom, vertel op.

HILAIRE : Wel mevrouw, ik euh...

DIRECTRICE : Sta daar niet te liegen, Hilaire!

HILAIRE : Maar ik vertel de waarheid!

DIRECTRICE : Je hebt nog niks gezegd.

HILAIRE : Hoe kan ik dan staan liegen, mevrouw?

DIRECTRICE : Kom, kom. Leg het es uit.

HILAIRE : Wel euh...

DIRECTRICE : En vlug wat. De heren van de V.R.T. wachten op mij.

HILAIRE : Ik moest van mijnheer Hartman...

DIRECTRICE : Zover zal jij het nooit brengen, hé man. De V.R.T.!

HILAIRE : ... die rozen daar...

DIRECTRICE : Nee, een nachtwaker moet zijn plaats kennen. En draai er niet zo omheen, Hilaire.

HILAIRE : Ik moest die rozen op uw bureau zetten.

DIRECTRICE : Een stuk schrijven, hoe haalt een man van jouw peil dat in zijn hersens, Hilaire? *(Beseft dan pas wat Hilaire gezegd heeft.)* Wat zei je? Moest je rozen op mijn bureau zetten? Van wie?

HILAIRE : Hebt u mijn stuk gelezen, mevrouw?

DIRECTRICE : Natuurlijk niet. Ik vroeg van wie die rozen kwamen.

HILAIRE : Van mijnheer Hartman, mevrouw.

DIRECTRICE : *(droomt weg)* Dus toch... oh Harry, mijn lieve Harry.

TINEKE : *(Loopt bureau binnen met kruidenthee.)* Uw thee, mevrouw.

DIRECTRICE : Wie had er hier thee gevraagd? Breng me liever een borrel!

TINEKE : *(Ze legt er zich bij neer.)* Goed mevrouw, een borrel dan. *(af)*

DIRECTRICE : Heeft hij nog iets meer gezegd, Hilaire?

HILAIRE : Wie, mevrouw? Wat vond u van mijn stuk?

DIRECTRICE : Oh, zo slecht nog niet. Heeft Harry nog iets gezegd? Een boodschap, bij de rozen?

HILAIRE : De rozen waren voor Sandra, mevrouw.

DIRECTRICE : Oh...

TINEKE : *(Loopt bureau binnen met borrel.)* Alstublieft, mevrouw. *(Geeft ze aan directrice.)* Nog iets, mevrouw?

DIRECTRICE : Nee, Martine. *(drinkt borrel leeg)*

TINEKE : *(Zingt, nadat ze het bureau verlaten heeft.)* Breng die rozen naar Sandra... *(Neemt een borstel)*

DIRECTRICE : *(Verslikt zich, springt recht, trekt deur open en roept.)* En haal verdomme dat lijk uit de kast, Martine, in plaats van daar smartlappen te staan kwelen!

TINEKE : Maar... *(Haalt haar schouder op en gaat af naar scène)*

HILAIRE : 't Zijn lappen, hé mevrouw! *(Ziet haar giftige blik)* Sorry, grapje, mevrouw.

DIRECTRICE : *(valt uit)* Jij hoeft hier niets te grappen, jij mislukte toneelschrijver! Zo 'n rotstuk heb ik nog nooit gelezen.

HILAIRE : Maar u had het niet gelezen, mevrouw.

DIRECTRICE : Dat doet er niet toe. Het is en blijft een snertstuk. Wie noemt er trouwens zijn hoofdpersonage Hortense! Te gek, gewoon, te gek.

HILAIRE : Maar het is een kreng en daarom, ziet u,...

DIRECTRICE : Dat doe ik met jouw stuk, zie man! *(Ze neemt een brochure van het bureau, scheurt ze in stukken en gooit ze in de papiermand. Ze neemt haar handtas, verlaat het bureau en slaat de deur achter zich dicht. Af.)*

HILAIRE : *(Staat als aan de grond genageld. Haalt zijn stuk uit de papiermand, als moest hij het uit een noodsituatie redden.)* Mijn stuk... mijn eerste eigen stuk... een werk van maanden... *(Hij verlaat het bureau en blijft staan.)*
Tineke!

TINEKE : *(Op van scène)* Riep je, Hilaire?

HILAIRE : *(Is nog diep onder de indruk.)* Ze heeft mijn stuk verscheurd, Tineke. Daar zal ze voor boeten!

(Black out)

Tweede tafereel

Een goed uur later.

(Hilaire en Tineke zitten bij het bureautje van Hilaire. Zij leest de verscheurde brochure.)

HILAIRE : Je bent nu juist op het moment dat de vermoorde Hortense het snode plan smeeft om de villa van haar moordenaar in brand te steken.

TINEKE : Maar dat kan toch niet, Hilaire.

HILAIRE : Oh, da's een detail. Een dichtertelijke vrijheid als het ware.

(Goodilair op. Hij is het goede geweten van Hilaire. Hij is in het wit gekleed met vleugels. Hij heeft een aantal uiterlijke kenmerken die aan Hilaire doen denken.)

GOODILAIR : En, hoe vindt ze 't ?

HILAIRE : Ik weet het niet. *(schrikt)* Hé, wie ben jij?

GOODILAIR : Je moet niet zo schrikken, Hilaire. Ik ben jouw goed geweten.

HILAIRE : Mijn goed geweten?

GOODILAIR : Ja. De naam is Hilaire Goodilair. Aangenaam. *(Steekt zijn hand uit.)*

HILAIRE : Euh, aangenaam. *(geeft hem een hand)*

GOODILAIR : Ze zal het wel goed vinden.

(Badilair op. Hij is het slechte geweten van Hilaire. Hij is in het zwart gekleed met vleugels, maar heeft ook hoorns en een duivelsstaart. Hij lijkt erg op Goodilair.)

BADILAIR : Dat dacht je maar.

HILAIRE : *(schrikt)* Wie ben jij?

BADILAIR : Jouw slecht *(nadruk)* geweten, natuurlijk. Hilaire Badilair. *(Hij steekt zijn hand uit.)* Onaangename kennismaking!

HILAIRE : Euh... *(Hij steekt zijn hand uit, maar Badilair trekt zijn hand terug, hand gesloten, duim naar boven.)*

GOODILAIR : Waarom moet jij je in godsnaam weer met de goede gang van zaken komen bemoeien, Badilair?

BADILAIR : Dat meisje vindt het en rotstuk, dat zie je toch zo.

GOODILAIR : 't Is niet waar. Tineke is lief. Ze is niet als de anderen.

HILAIRE : En, Tineke, hoe vind je 't tot nu toe?

TINEKE : Wel euh... ik weet niet...

BADILAIR : Let op mijn woorden!

GOODILAIR : Hou je wafel, jij!

HILAIRE : Je mag het eerlijk zeggen, hoor! Zeg maar wat je denkt. Ik kan tegen kritiek.

GOODILAIR : Natuurlijk kan ie tegen kritiek.

BADILAIR : Denk je?

HILAIRE : *(Omdat Tineke aarzelt.)* Als je 't een rotstuk vindt, dan zeg je: "Hilaire, het is een rotstuk."

TINEKE : Hilaire, het is een rotstuk.

HILAIRE : Euh?

BADILAIR : Zie je wel! *(lacht)* Ze vindt het een rotstuk.

GOODILAIR : Ze meent het niet.

TINEKE : Ik meen het, Hilaire.

HILAIRE : *(boos)* Jij ook al! Ik dacht dat je aan mijn kant stond.

TINEKE : Maar ik stà aan jouw kant.

HILAIRE : Jullie zijn allemaal hetzelfde.

BADILAIR : Goed kerel, ga ertegenaan.

GOODILAIR : Luister naar haar, Hilaire. Ze heeft het goed met je voor.